

ROUŠKA

ročník 23

číslo 2/20

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 593 035 046, mobil: 736766021, email : info@bohumin.charita.cz

ROUŠKA

Milí přátelé, když jsme před více než dvaceti lety přišli s charitním informátorem Rouška, netušili jsme, jak atraktivní s ohledem na dnešní dobu bude mít název. Tak se to někdy stává, že nečekané události postaví věci do jiného světla. Jsme toho dnes svědky v mnoha ohledech.

Název, který jsme zvolili, souvisí skutečně s rouškou, kterou ale známe z pobožnosti křížové cesty ze 6. zastavení. Rouška Veroniky, do které se v odměnu za skutek lásky otiskla tvář Krista. Tak také tento „časopis“ měl být platformou, ve které bychom zachycovali v činnosti Charity Bohumín otisk Boží blízkosti. To na první pohled skryté, které objevíme často až po té. Boží překvapení, které povzbuzuje a utvrzuje v konání dobra. A myslím, že se to Charitě i Roušce docela daří. Mnohé „reportáže“, postřehy, svědectví, příběhy, které můžeme číst, hovoří nejen o profesionalitě, ale především o snaze vidět za vším člověka ale i Boží ruku, skrytou Kristovu tvář v každém potřebném. Tolikrát jsem to v textech Roušky objevoval. Za tuto snahu patří všem pracovníkům dík a my si to díky Roušce chceme i pro vlastní konání dobra stále více uvědomovat. A prožíváme-li náročné období, ať nám ony dennodenní roušky na tváři připomínají, že Bůh odmění každý dobrý skutek, každou modlitbu i obět konanou z lásky pro druhé. Odhodlání i touha konat dobro kéž je pak Boží slávou, která září z našich tváří – nyní tedy alespoň z našich očí (2 Kor 3,18 - *Na odhalené tváři nás všech se zrcadlí slavná zář Páně, a tak jsme proměňováni k jeho obrazu ve stále větší slávě – to vše mocí Ducha Páně*).

Protože jsme prožili velikonoční svátky, zastavím se ještě u jiné roušky, u té, která byla na tváři pohřbeného Krista (jak bylo zvykem u židovských pohřbů) a která v hrobě po jeho zmrtvýchvstání ležela na jiném místě (jak dosvědčili apoštolové Petr a Jan). Rouška je symbolem těchto dní. Roušky se šijí, rozdávají, nařizují nosit či stanovují podmínky, kdy je lze sundat. V dané chvíli je to pro nás v jistém smyslu symbol smrtelnosti (či naopak životnosti?). Kdybychom ji nenosili, mohli bychom se vzájemně nakazit a zemřít. Pro Petra a Jana (Marii Magdalénu) byla odložená rouška znamením Kristova vzkříšení. Znamením, že se zde událo něco ne v chaosu (jako by tomu asi bylo, kdyby šlo skutečně o krádež mrtvého těla, jak se domnívala Marie Magdaléna), ale o skutek jistého řádu, řádu Boží moci, kdy zvítězil Život nad smrtí a zemřelý povstal živ z hrobu. My se všichni těšíme, že své papírové či bavlněné roušky odložíme. A že ono odložení bude znamením vítězství života. Ale bude důležité, co pro nás onen okamžik bude znamenat. Jestli se nám stane rovněž „velikonoční proměnou“ – probuzením k novému životu. Nebo půjde o pouhý návrat k předchozímu. Co se otiskne do našich roušek? Naše lačnost po ušlých výdobytcích života nebo touha po novém dechu = Duchu? Velikonoční radostí dezinfikujme to smrtelné v nás, naše hříšné touhy a návyky, to co nevede k životu s Bohem. Asi to nepůjde bez obětí. Ale Ježíš nás povzbuzuje – *Nebojte se, já jsem přemohl svět*. Nechme k sobě dolehnout Kristovo volání, jako nad zemřelým Lazarem – my tak často duchovně mrtví: *Pojď ven, ven ze své smrtelnosti, ze své svázanosti hříchem, ze svých omezení a nechej se rozvázat, osvobodit a vykroč ke skutečnému životu. U mne je pramen života, nikdo mi jej nemůže vzít*.

Možná si jednou uchováme nejoblíbenější roušku doma na památku na toto období koronaviru. O čem bude v budoucnu svědčit? Obtížné situace staví mnoho věcí do pravého světla. Mějme odvahu. Bůh nás posílí, abychom z těchto těžkých věcí dokázali vydobýt to skutečně dobré. On má k tomu dost moci. On je s námi.

Boží ochranu i moudrost, zdraví, sílu i odvahu k životu s Bohem přeje

Aleš Ligocký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

Za Boží vedení při rozhodování v době mimořádných opatření pro všechny vedoucích pracovníky a všechny, kdo mají zodpovědnost za společnost a stát.

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- * Prosme o Boží ochranu pro všechny pracovníky charity a jejich klienty před nákazou korona virem.
- * Daruj potřebnou sílu všem, kdo pečují v této době o nemocné a seniory.
- * Pamatuj ve své lásce na lidi korona virem zasažené i zemřelé.

DOBŘÁ ZPRÁVA PRO VŠECHNY

Milí čtenáři Roušky, v tomto nelehkém období postiženém korona virem jsme se v poradně začali častěji potkávat s otázkami typu: Jak mohu darovat dům dceři? Jak přepsat byt na syna? Jak je to se závětí a děděním? Obávám se, že mohu zemřít, zvláště mluví-li se o tom „promořování“. Je znát, že lidé chtějí svůj majetek dobře zaopatřit. V těchto majetkových otázkách vám vždycky jako poradna budeme ku pomoci. Vedle toho bych chtěla vyzvednout také otázku duchovní smířenosti s Bohem i s okolím. A to nejen vzhledem k hrozícímu nebezpečí, které vidí každý před svýma očima.

A tak se nyní obracím k vám, čtenářům Roušky, snad jsme využili mimořádné i velikonoční papežské požehnání Městu a světu (Urbi et Orbi) s možností získání plnomocných odpustků, nebo taktéž ve svátek Božího milosrdenství (druhou neděli po velikonocích). Je to propojeno s výzvou *Panny Marie, která nás vybízí: „Zůstávejte v milosti posvěcující.“* Co je

to? Stav, kdy jsem s Bohem v přátelství a nejsem postižen/a žádným těžkým hříchem. Těžký hřích je vědomé a dobrovolné přestoupení Božího zákona ve vážné věci. Získat tuto milost posvěcující mohu opět sv. zpovědí. Usilujme tedy být ve stavu bez těžkého hříchu a odevzdejme se P. Marii.

Každá vyrovnaná duše je usměvavější a tím i větší podporou pro své okolí. Pán Bůh nám přináší mnoho útěchy a pomoci. Kupříkladu **Pán Ježíš** se zjevil roku 1673 ve Francii Markétě Marii Alacoque, sestře kláštera Navštívení v Paray-le-Monial a **slíbil, že kdo vykoná pobožnost devíti prvních pátků** (tím, že zajde každý první pátek v měsíci, celkem devětkrát) ideálně i na sv. zpověď, ale zejména na sv. přijímání, tomu přislíbují 12 příslibů (pro mě osobně je nejdůležitější a nejužasnější poslední, tedy dvanáctý, který slibuje, že **se po své smrti „dostane do nebe“**):

1. Budu je těšit ve všech jejich útrapách a protivenstvích.
2. Budu žehnat všem jejich pracím a podnikům.
3. Dám jim všechny milosti potřebné jejich stavu.
4. Budu jejich bezpečným útočištěm v životě, ale zvlášť v hodině smrti.
5. Hříšníci naleznou v mém Srdci pramen a nekonečné moře milosrdenství.
6. Duše vlažné se stanou horlivými.
7. Horliví se brzy povznesou k velké dokonalosti.
8. Kněží dám milost, že přivedou k pokání i nejzatvrzelejší hříšníky.
9. Rodinám, v nichž se bude mé Srdce uctívat, dám pokoj a mír.
10. Budu žehnat domům, v nichž bude vystaven a ctěn obraz mého Srdce.
11. Jména těch, kteří tuto úctu rozšiřují, budou navždy v mém Srdci.
12. Těm, kteří po devět měsíců každý první pátek půjdou k Svatému Přijímání, dám milost, že vytrvají v kajícnosti až do konce a nezemřou ve stavu nemilosti. Mé Srdce jim bude bezpečným útočištěm.

Závěrem bych chtěla shrnout, abychom všichni uvažovali nejen nad hmotnými věcmi, ale také nad věcmi duchovními a to jak vůči sobě, tak vůči okolí, usmíření, odpuštění. Zdraví duše je to nejdůležitější.

Lucie Fábryová, Občanská poradna Charity Bohumín

ŽIVOT PŘINÁŠÍ NEUSTÁLÉ ZMĚNY

Ráda bych Vám tímto rozhovorem, představila novou posilu a kolegyni do našeho pracovního týmu Charitního domu sv. Františka, paní Janu Groszovou, která k nám nastoupila v únoru letošního roku na pozici koordinátora provozu v Charitním domě pokojného stáří sv. Františka.

Do naší služby domova pro seniory jste nastoupila z naprosto odlišného oboru. Jaká byla vaše motivace k tak velké změně?

Už dlouho dobu jsem cítila, že potřebuji změnu, a to ne z důvodu, že by mně práce v mém oboru nenaplňovala nebo nebavila, ale cítila jsem potřebu sama v sobě dojít k jinému naplnění. Věděla jsem, že práce v domově pro seniory bude to pravé.

Do práce jste jistě nastoupila s očekáváním a vizí, kterou byste chtěla postupně naplňovat. Jaká je vaše představa?

Hlavně bych chtěla říct, že si velmi vážím lidí, kteří se rozhodli tuto práci vykonávat, jelikož tato práce je velmi záslužná, ale také náročná. Mám jedinou představu a to tu, že bych velmi ráda docílila toho, aby mí kolegové vykonávali práci s radostí, v klidu a pohodě.

Co vás na práci v Charitním domě pokojného stáří sv. Františka překvapilo?

Nedá se říct, že by mně to překvapilo, ale jsem velmi ráda za zjištění, že ve službě pořád pracují lidé, kteří svou práci berou jako poslání bez ohledu na finanční ohodnocení a čas.

Do nového zaměstnání jste nastoupila v únoru, kdy brzy na to přišel nouzový stav v době šíření koronaviru. Co to pro vás osobně znamenalo?

Samozřejmě tato situace byla a je náročná pro všechny z nás. Ale pro mě osobně to byl impuls učit se věci rychleji a v mnohem větším rozsahu.

Na závěr našeho rozhovoru bych se ráda zeptala, co byste popřála sobě, kolegům a klientům popřála?

Klid a mír nejen v duši, pevné nervy a adekvátní finanční ohodnocení, které by si pracovníci v sociálních službách jistě zasloužili.

Moc děkuji za rozhovor a ať se vám u nás líbí a práce Vás baví.

*Michaela Mičová,
vedoucí Charitního domu pokojného stáří sv. Františka*

PŘEDÁVÁNÍ POMYSLNÉ ŠTAFETY

Ohlédnutí zpět...

V Charitě jsem pracovala od roku 2016. Když jsem nastoupila do Noclehárny sv. Martina a Denního centra pro osoby bez přístřeší byla jsem plna obav, zda práci zvládnu. Postupem času jsem zjistila, že lidé, kteří užívají naše služby, jsou stejní, jako ostatní lidí. Společnost je „zaškatulkovala a hodila do jednoho pytle“ do kategorie – bezdůci, alkoholici, kteří si za to, jak žijí, mohou sami. Z mého pohledu jako pracovnice, která měla možnost s těmito lidmi mluvit, řešit problémy dennodenně, vím, že i oni mají svoji minulost. Něco prožili, měli rodiny, přátele, práci. Klienti si rádi povídají, někteří z nich mají plány do budoucna. Z jedné strany jsou lidé, kteří mají vnitřní sílu, aby své problémy řešili, jiní ztratili naději a nějakou vizi do budoucna. Zeptal se jich někdo: „máte sílu něco ve svém životě změnit, zlepšit?“. Proč by to dělali, vždyť jim nikdo nevěří, nikoho nemají, komu by na nich záleželo. A přece se najdou takoví, kteří spadnou na samotné dno, uvědomí si to, a nakonec udělají ten první nejtěžší krok. Někteří z našich klientů se dostali do bytů, na ubytovny, našli si práci. Začali žít od nuly a přece to dokázali. Stačilo je vyslechnout, podat pomocnou ruku a podporovat je v jejich rozhodnutí. Naopak ti klienti, kteří si zvykli žít na ulici, se nezmění. Respektuji jejich rozhodnutí. Měnit někoho proti jeho vůli je nesmysl. Každý je strůjcem svého osudu. Na cestě svým životem dostáváme různé překážky, nástrahy a záležitosti jen na nás, jestli ji překonáme, obejdeme, nebo necháme ladem. Za celou dobu práce s lidmi bez domova jsem si uvědomila, jak je hezké mít se ke komu vracet, mít domov, rodinu, přátele. Ušla jsem kus cesty a vážím si toho, co mám. Také jsem poznala mezi svými kolegy úžasné lidi a kamarády/ky, na které se mohu spolehnout, svěřit se starostmi, sdílet s nimi radosti. Jsou to lidé, kteří do své práce vkládají kus svého srdce. Jsou skvělí a já jim všem alespoň touto cestou chci moc poděkovat za podporu, objetí, laskavá slova. Ráda pracuji s lidmi, hodně jsem se toho za ty roky naučila a věřím, že tyto zkušenosti budu moci využít v budoucnu.

„Žij přítomností, sni o budoucnosti, uč se minulostí.“

Vitová Karin

bývalá sociální pracovnice Noclehárny sv. Martina a Denního centra

Paní Karin Vitová se rozhodla odejít z našich náročných služeb pro osoby bez přístřeší a my jí moc děkujeme za vše, co dělala pro naše klienty i pro Charitu Bohumín. Moc oceňujeme lidskost, empatii, kamarádství, schopnost spojovat lidi, spolehlivost i „charitního ducha“, kterého do své práce po celou dobu vkládala. Přejeme jen vše dobré...

Paní Karin na její pozici vystřídala paní Miriam Hanáková, které přejeme, aby ji práce v Charitě Bohumín naplňovala a dařila se jí.

Není čas ztrácet čas, aneb nový začátek...

...úvodem bych se ráda představila. Jmenuji se Miriam Hanáková a posledních osm a půl roků jsem pracovala na pozici sociální pracovnice na oddělení hmotné nouze Kontaktního pracoviště v Bohumíně. Práce na tomto oddělení je náročná, protože oddělení hmotné nouze je posledním místem, kam se mohou osoby nacházející se v hmotné nouzi obrátit o finanční pomoc na zajištění svých základních životních potřeb. Během těchto osmi a půl roků se mě přímo dotkly osudy lidí, kteří se ocitli v nouzi a kterým jsem chtěla a mohla pomoci. Bohužel jsem se setkala i s jedinci, kteří z dávek pomoci v hmotné nouzi žijí několik let, a tento stav jim vyhovuje a nebyli výjimkou ani jedinci, kteří dávky pomoci v hmotné nouzi zneužívali. V létě roku 2019 jsem se již celkem intenzivně zaobírala myšlenkou na změnu zaměstnání. Ovšem od myšlenky k prvnímu kroku byla ještě cesta daleká. Zvažovala jsem pro i proti, až jednoho dne jsem vyřkla hlasitě větu, která jde se mnou již mnoho let – „není čas ztrácet čas“ a udělala ten první krok. Podala jsem v práci výpověď. Vyslyšela jsem své pocity a rozhodla se svou kariéru na úřadu práce ukončit na konci roku 2019. Myslím, že to byla dobrá volba, začít Nový rok něčím novým. A svého rozhodnutí nelituji. Dostala jsem příležitost pracovat jako sociální pracovnice v Charitě Bohumín. Byla to pro mě obrovská změna. Ale já mám výzvy ráda. V lednu 2020 jsem byla vtáhnutá do velké charitní akce, a to Tříkrálové sbírky. Poznala jsem plno skvělých lidí, kteří při této sbírce každoročně pomáhají a s plným nasazením dělají vše, aby sbírka byla úspěšnější než rok minulý. Je to totiž velká příležitost získat pro charitu finance, které pomohou potřebným. První dva měsíce v novém zaměstnání jsem strávila v kanceláři paní ředitelky, kde jsem vy-pomáhala s administrativou a pomalu se seznamovala s novým prostředím. Mohu říct, že administrativní tady je Sisyfovská práce. Není možné

odejít domů a mít „čistý stůl“. Také jsem zjišťovala, jak se od pondělí do čtvrtku plní čekárna Občanské poradny. Nikdy jsem si neuměla představit, že Občanská poradna je tak vytížená a maximálně využívána občany Bohumína i blízkého okolí. Zcela jistě je to díky profesionalitě a obrovskému přehledu poradkyň, které se snaží vždy všem poradit a pomoci. V měsíci březnu jsem měla příležitost poznat novou službu Charity Bohumín, a to odlehčovací službu v Charitním domě sv. Kláry ve Starém Bohumíně. Jedná se o pobytovou službu, která poskytuje na přechodnou dobu podporu a pomoc osobám se sníženou soběstačností, o které je jinak pečováno v jejich přirozeném prostředí. Díky tomu je možné poskytnout pečujícím osobám prostor k odpočinku. Je to zařízení, které má k dispozici pět dvoulůžkových pokojů. Stačila chvilka, abych zjistila, že deset míst v odlehčovací službě je opravdu málo. O tuto službu je totiž obrovský zájem a termíny jsou zaplněny až tři měsíce dopředu. Prostorů tohoto zařízení je velmi příjemné, je zde přátelská atmosféra a o klienty je skvěle pečováno. Ačkoliv se jedná o nové zařízení, novou službu, nový personál, vše funguje, jak má a klienti se zde cítí spokojeně. Od konce března jsem se začala seznamovat s další službou Charity Bohumín, a to Denním centrem a Noclehárnou sv. Martina. Zde jsem se setkala s klienty, kteří byli mými klienty v předchozím zaměstnání. Bylo milé vidět jejich překvapení, když zjistili, že jsem novým zaměstnancem charity. Pomalu se blíží konec dubna a já vím, že mě čeká ještě plno zajímavých zkušeností a že jistě potkám plno zajímavých lidí díky práci v Charitě Bohumín. Už teď jsem si jistá, že mé rozhodnutí bylo správné a jdu dál s úsměvem a mottem – „není čas ztrácet čas“.

Miriam Hanáková

„nová“ sociální pracovnice Noclehárny sv. Martina a Denního centra pro osoby bez přístřeší

MYSLETE NA NÁS

Charitní dům sv. Kláry a Charitní dům pokojného stáří sv. Františka jsou od 16. března uzavřeny pro příjem nových klientů a také pro návštěvy. Můžete se ale se svými blízkými spojit prostřednictvím telefonu a nově i tabletu, kdy pracovníci ochotně rozhovor zprostředkují. Pro tyto účely nám firma T-mobile zapůjčila dva tablety. Na těchto tabletech můžeme hlavně zprostředkovávat videohovory.

*Předávání
zapůjč-
ných table-
tů na Die-
cezní Cha-
ritě ostrav-
sko – opav-
ské*

Občanská poradna v Bohumíně pracuje od 16. března v omezeném režimu. Osobní schůzky s poradkyněmi jsou pozastaveny. Klienti se mohou s poradkyněmi kontaktovat telefonicky (739 002 717) nebo mailem (opbohumin@seznam.cz).

Charitní šatník je od 16. března uzavřen. Je omezen i příjem věcí do šatníku. I když situace je nyní takové, že lidé mají v nuceném volnu čas na „úklid“ a šatník je tedy doslova „zavalen“... ☺.

Pro klienty **Noclehárny sv. Martina** a **Denního centra pro osoby bez přístřeší** jsme od 16. března upravili provoz obou těchto služeb tak, aby klienti mohli být v chráněném prostředí celý den. Služby jsou tedy otevřeny tak, aby na sebe navazovaly po celých 24 hodin denně. Klienti si jenom docházejí pro nákup nebo vyřídit své osobní záležitosti tak, aby se co nejvíce eliminovalo riziko nákazy korona virem.

Každá krizová doba s sebou přináší něco výjimečného. I tato doba velkých změn spojená s těžkou situací ohledně hrozby koronavirového viru v Charitě Bohumín přináší úžasné okamžiky nezištné pomoci v momentech, kdy jsme to nejvíce potřebovali. Ať z venčí nebo zevnitř našeho úžasného týmu.

Drobnosti z doby koronavirové ☺:

- * vlastně skoro ihned, když byl absolutní nedostatek ochranným pomůcek, začali lidé i organizace šít pro naše klienty i zaměstnance roušky. Byli to zaměstnanci, přátelé zaměstnanců, příznivci Charity Bohumín i organizace – například Sbor dobrovolných hasičů Bohumín – Kopytov.
- * radou a metodikou i třeba obyčejnou desinfekcí (která se v daný moment vyvážila zlatem) nám od prvního dne pomáhali pracovníci Diecézní charity Ostravsko – opavské, pracovníci Krajského úřadu, pak i pracovníci Městského úřadu Bohumín
- * pracovníci Charity Bohumín ochotně nastoupili od pozměněných režimů služeb, abychom mohli co nejvíce a co nejlépe pomoci klientům a dodnes jsou připraveni zůstat ve službách nepřetržitě, vyžadovala-li by to situace. Zvládají psychicky náročnou situaci a zvládají také překonat tuto občas nepochopitelnou dobu i našim klientům. Zvládají až neúnosný nárůst úkolů a především administrativy související se zvládáním nákazy
- * nesmírně nás potěšily jen obyčejné SMS nebo telefonáty: „jak to zvládáte?“ „nepotřebujete s něčím pomoci?“ „máte dost roušek“. A pomoc, o kterou jsme požádali, opravu přicházela...
- * například sbírka potravin pro naše „bezdomovce“ od pracovníků firmy Bekaert – z přesně domluvených potravin (brambory, uzeniny, cibule...) můžeme každý den připravit minimálně jedno teplé jídlo pro klienty Denního centra a Noclehárny – ale i klienti se zapojují a vaří si z darovaných potravin (tyto suroviny zase dodává Potravinová banka v Ostravě)
- * pomohly nám také finanční dary nadačního fondu Karla Komárky či nadačního fondu Skupiny ČEZ, které jsme použili na pořízení desinfekce, jednorázových rukavic či čistících desinfekčních strojů

V těžkých dobách se pozná, jak máme každý z nás nastaveny hodnoty. A pomoc v pravý čas je dvakrát darovaná. Moc všem děkujeme...

Myslete na nás i nadále a prosím, pošlete modlitbu.